

1. stopi! „Šestkrat pet je tri - de - set.“
2. pade, Ko - li - ko jih še se - di?
3. ljena, Dru - ge šti - ri od - le - té.“
4. nistra, A - ko vedno priden boš!“

Z o r a.

Tam vrh rožnega oblaka,
 Tam za goro zora spi:
 Cvetje nje prihoda čaka,
 Tu pod goro se solzi ...

Hvali zora zbor pojoči,
 Koplje v čašah se cvetú;
 In naposled k zibki skoči —
 Vidi dete v sladkem snú ...

Tam za goro v bajnem vrti
 Zora si ravna lase — —
 Ptički pod goro potrti
 Nje prihoda si žeje ...

In šepeče mu v ušesce:
 Vstale cvetke, ptičice — —
 Dej, še ti odpri očesce,
 Dvigni k meni ličice.

Zdajci zablesti nje lice,
 Nasmeji se vrh neba:
 Zapojo pozdrav ji tice,
 Cvetje sreče vztrepeta ...

Naj imajo ptičke pesem —
 Cvetje naj svoj kras ima —
 A nasmeš tvoj s saboj nesem
 V grad svoj onostran gorá ...

In vzbudi se dete šibko,
 In se zori nasmeji — —
 In drhteč radosti, zora
 Dete v zibki zapusti ...

Vnéslav.

Z a k l a d.

„Naš Goli grič le prekopljimo!“
 Tako dejali so vaščani,
 „Ker zlato tele v njem dobimo,
 Tu so zakladi zakopani.“

Res, Goli grič so prekopali,
 Da našli skrite bi zaklade,
 Zaman globoko so iskali,
 Zastonj so bile sladke nade!

V zrahljano zemljo nasadili
 So si povsodi vinske trte,
 In s tem so stoprav pridobili
 Zakladov polne — vinske vrte.

— è.